

L'ENCENSIT

Partida del terme de Russafa (afores de la ciutat de València) segons N. Primitiu Gz.Serrano (articlet *On-da i Quartonda*, 31).

ETIM. Deu venir d'un verb *encensir*, amb el sentit de 'terra llogada o cedida a cens per a conreu'. J. F. C.

Les ENCIES

Parròquia amb església i masies escampades, entre la Garrotxa, la Selva i el Gironès, agre. a Les Planes d'Hostoles, a la serra entre aquest poble i la vall de Finestres.

PRON. MOD.: *læz ənsiəs* a St. Feliu de Pallerols, 1920, Casac.; id. a Amer, La Barroca, St. Aniòl de Finestres i a l'església mateixa, 1964, 1968 (XLIV, 84, 95, 96). Diuen els Goigs d'aquesta verge: «Puix que sou la protectora / Verge i Mare del Messias, / ampa-²⁰ rau-nos tota hora: / Princesa de *Las Encias!*».

MENCIONS ANT. 1155: «Sancta Maria de *Inci-sis*» (BABL IV, 186); 1229: «-- de *Inciisiis*» (BABL IV, 505); 1341: «Ste. Mar. de *Enciis*»; 1362: «par. Sta. Ma. de *Enciis*» (*Libre Vert*, en Alsius, *Nom.*, p.²⁵ 157); 1394: «Ste. M. de *Enciis*»; 1655: *Les Ancies* (DAG.); 1695: «Beate M. de *Entiis*» (Sinodals *Roma-guera*), Monsalv. XVI, 121.

HOMÒNIMS. *Ansiés*, llog. de 25 hab. a pocs k. al N. de Solsona, termenejant pel N. amb Canalda, a³⁰ l'E. amb Guixers i St. Llorenç, al S. amb Torrents, i a l'O. amb Isanta i Canalda (Reig Vdll., *Monogr. Cat.*, s. v.); Serra d'*Ancies* en la carrerada de Guixers a La Salada, després del Coll de Jou i l'Hostal Nou, i abans de l'Hostal del Cap del Pla (M. Riu en l'*Assem-blea comarcal, Penedès*, p. 154). Cites de 1283 i 1314 en els Papers de la «Baronia de Anzies» dins el Llibre de Privilegis de St. Llorenç de Morunys (Font Rius, C. d. p. i, 658, n. 6 i 10).

També en singular: Coll de *l'ansià*, hi passa la crtra.⁴⁰ que puja d'Arles de Tec a Corsaví (XXIV, 96).

Les *Encies* d'Hostoles també es troba al peu mateix de la collada per on passa la crtra. de Les Planes a St. Aniòl, tal com són a l'entrada d'una collada l'*Encia* de Solsona i la de Corsaví. Això ja indica que el⁴⁵ mot havia significat un entall en una carena de serra. Provenent del ll. *INCISA* 'entall', 'incisió' amb la pèrdua de la -s- intervocàlica, corrent en els mots on hi ha una altra sibilant (dissimiladora) -s- o -ci-, tal com en *enciam* < *encisam*, i la llista d'exemples que vaig aplegar⁵⁰ en *Lleures*C, 256, on ja estableixo l'etim. de *Les Encies*; confirmada per la -s- de les dues mencions més antigues.

El mot apareix encara en ús apel·latiu, i en la forma amb -s-, en un doc. de c. 1050: «de ipsa aqua de con-⁵⁵ damina et de ipsa *incisa* --- quod fuit placita ipsa aqua --», doc. d'Organyà, p.p. MiretS., *BABL* VIII, 430. I com a nom d'un poble de Toscana dit popularment *L'Ancisa*, però *Incisa* nom oficial (Rohlf, *Hist. Ital. Gramm.* II, 457).

Formació paral·lela, *CONCISA*, amb el matís de parti-da enterament, a fons: *La Concisa*, mas dalt de la carena en un turonet de Queixigar agre. de St. Esteve del Mall, Rbgça., pron. *la kunsia* (XIX, 16.25). En plural: *les kunsies* pda. rural a Castanesa (XIX, 145); i un altre *les kunsies* a l'Oest del poble de Montcortès (XXXVII, 114.25).

Un dels masos més grans que depenen de *Les Encies* d'Hostoles, visible al SO. i muntanya avall de¹⁰ l'església, destacant al lluny pel seu color clar, es diu *El Ciubès* (oït *al siubès* 1964). Crec que aquí l'eliminació de la -s- intervocàlica s'ha produït per partida doble, i que el nom ve del contrast que forma amb la tonalitat negros dels boscos de *Les Encies* i de la collada: 'Encies blanquejants' *INCISAS ALBENSES: Enci-daubebes* > *Enciaubeès* > *En Ciubès* > *El Ciubès*.

Enclar, Encoma, -omes, V. *En-* aglutinat

ENCONTRE

Partida antiga del terme de Surp (Pallars Sobirà), documentada a l'*Spill de Castellbò* (a. 1518, fol. 110v; 115r).

Los Encontres, partida antiga del terme de Merli, documentada l'any 1620 (*Bu. Ass. Exc. C. IX*, 125).

Diminutiu fem.: *L'Encontrella*, partida terme de Cabó (Alt Urgell), documentada l'any 1074: *Ipsa encontrella* (BABL VIII, 524). Una altra: *Serrat de l'Encontrella* a Odelló (XXIII, 113.6) i a Vià (Alta Cerdanya) (XXIII, 113.6, 118.1).

L'Encontrisa, roques del terme de Calbera (Alta Ribagorça) (XIX, 62), és variant pre-catalana del mateix diminutiu amb diftongació (*E. T. C. I*, 134), harmonia vocàlica *é-a* > *á-a*, i LL > z (*E. T. C. I*, 133).

ETIM. *Encontre* i aquests diminutius són derivats del verb *encontrar-se*, formats amb sentit semblant al d'*encontrada* (DECat II, 892b). J. F. C.

Encusp, V. *Cosp*

Endelapart, V. *Part* (prep., DECat), i art. *Erapart*, infra

S'ENDERROSSAI

Indret a la costa del terme de Sant Climent de Mus-suptà (Menorca) (XLIV, 62.12; Mapa Mascaró 11H10).

Allí a la vora, i potser continuació del mateix nom, a *S'enderrossai*, te. de Fornells (XLIV, 37.13); i més enllà a *Ets Enderrossais*, Migjorn Gran (XLIV, 21.3; Mapa Mascaró 618).

Enderrossai, partida de Mallorca, baixant per la serra des de Mortitx cap a Pollença (DECat VII, 364a 19-21).

Enderrossai, accident coster del terme de Lluçma-jor (Mallorca) recollit en el Mapa del Cardenal Des-puig (DECat VII, 364a21-24).

⁶⁰ ETIM. Derivat nominal del verb *enderrossar-se*,